

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2025-683

24.6.2025

If Skadeforsikring NUF

Ulykke

Bilulykke – selvmord – dekningstilsagn – tilbakekall 3,5 time - re-integra – fal. § 13-8 og avtl. § 39.

Forsikrede døde etter frontkollisjon med trailer. Hun hadde forsøkt å ta livet sitt omtrent ett år før, og ble behandlet ved DPS. Et vitne forklarte at forsikrede hadde kjørt mot autovernet først, og deretter svingt over i motgående felt. Etter ulykken ble det påvist antidepressiva i forsikredes blod. Foretaket avsto krav med henvisning til at skaden var forsettlig fremkalt. Foretaket ga 20.12.24 dekningstilsagn i melding til FinKN mottatt kl. 11:03. Meldingen ble videresendt til klager samme dag kl. 12:51. Foretaket trakk tilbake tilsagnet i melding til FinKN mottatt kl. 14:29. Klagers advokat sendte e-post til klager kl. 15:46 om at foretaket hadde erkjent ansvar. I e-post direkte fra foretaket til klagers advokat kl. 16:25 informerte foretaket om at dekningstilsagnet ble trukket tilbake. Klagers advokat informerte klager om tilbakekallet 6.1.25. Saken reiste spørsmål om foretaket hadde sannsynliggjort at forsikrede hadde tatt selvmord. Saken reiste også spørsmål om foretaket kunne trekke tilbake dekningstilsagn etter reglene om re-integra. Nemnda kom etter en konkret vurdering til at foretaket i tilstrekkelig grad hadde sannsynliggjort at forsikringstilfellet var forsettlig fremkalt. Hva gjaldt spørsmålet om foretaket kunne trekke tilbake dekningstilsagnet, bemerket nemnda at det er åpning for å anvende tilbakekallsregelen også når det er tale om en ren misforståelse på foretakets hånd, men at det skal mye til. Nemnda viste til at det gikk ca. 3,5 timer mellom advokat mottok ansvarserkjennelse til foretaket sendte e-post til han om at dette skyldtes en feil. Etter en konkret helhetsvurdering fant nemnda at foretaket kunne trekke tilbake ansvarserkjennelsen. Nemnda ga foretaket medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede døde i en trafikkulykke våren 2024.

I politidokumentene fra ulykken ble det overordnende hendelsesforløpet oppsummert i et notat illustrasjonsmappen:

Antatt hendelsesforløp basert på spor på åstedet og vitneinformasjon: Semitraileren har kjørt nordover i sitt kjørefelt. Personbilen har kjørt sørover. På en rett strekning har personbilen kommet over i motgående felt. Sjåfører på semitraileren har rukket å starte med nedbremsing. Personbilen og semitraileren har truffet hverandre front mot front. Semitrailer har dyttet personbil bakover i en skrå retning hvor bakenden på personbilen har truffet autovernet, før den har stanset opp tverrstående i nordgående felt. Semitraileren har kort avstand etter treffpunktet kjørt ut i grøften på sin høyre side

I illustrasjonsmappen var det også bilde av en lapp funnet i mobildekselet hvor det fremgår notater om f.eks. at forsikrede skulle gi beskjed om at hun var sliten, ikke si at hun var bekymret, ikke skulle være bedre enn hun var, etc. Det var også inntatt et bilde av at familiens hund lå omkommet i bagasjerommet.

I anmeldelsen sto det at klager, forsikredes ektefelle, «fortalte videre at kona hans hadde vært deprimert over en lengre periode og at hun allerede hadde hatt noen selvmordsforsøk».

I referat etter vitneavhør av fører A som kjørte en bil som kjørte bak traileren fremgår:

(...) Rett før ulykka, så kunne vitne se at (forsikredes bil) sjanglet. Den kjørte ut mot autovernet før den vengte over i motgående. Vitne syns det kunne se ut som (forsikrede) gjorde det med vilje.

Lastebilen kjørte i sitt felt, og de kjørte i ca 80-83 km/t. Det gikk veldig fort fra bilen vengte over til det smalt. Slik vitne ser det, så kunne ikke lastebilsjåføren gjort noe annerledes. (...)

Klager meldte skaden til foretaket 28.5.24.

I obduksjonsrapport datert 5.6.24 fremgår at det ikke ble «påvist sykelige forandringer av betydning for dødens inntreden».

I brev 25.6.24 underrettet foretaket klager om forsikringsavtalene og at foretaket ville gjennomgå politidokumentene før det ville vurdere retten til erstatning.

Av toksikologirapporten fremkommer at det ble funnet spor av flere legemidler, og videre "de påviste stoffene har dempende effekt på sentralnervesystemet, og kan virke gjensidig forsterkende"

Fra rapport fra Statens vegvesen datert 12.9.24 siteres:

(...)

3.2.7 Bilbelter og kollisjonsputer

Bilbelte hang løst rundt venstrearmen til fører etter ulykken, og var ikke i bruk i ulykken. Beltestrammer var ikke utløst. Kollisjonsputer foran og side var utløst på begge sider foran.

Elektroniske kjøretøydata viser at fører ikke hadde belte på under ulykken

(...)

Lest fra tabeller:

- Hjulhastighet i de siste 5 sekundene før lagret hendelse ligger jevnt på 78 – 75 km/t.

- Gasspedal er inntrykt jevnt mellom 37 – 38 %. I selve kollisjonen er den 78 %, dette tallet er dog noe usikkert da vi her er inne i selve kollisjonen.

- Bryter til bremsepedal er ikke aktivert før, og heller ikke i kollisjonen.

- Styrevinkel er registrert som -50% i de siste 5 sekundene før kollisjonen. Dette er en skarp sving til venstre og er litt uvanlig siden den er registrert i %. Den er vanligvis oppgitt i grader. Må sammenlignes med spor og undersøkelser på stedet.

- Ulykkesstedet er ca. midt på en rett vegstrekning. Ulykkesbilen har kjørt bortimot rett frem i sekundene før sammenstøtet. Styrevinkelen er oppgitt i % istedenfor grader, og hvis jeg sammenligner med åstedet så tolkes det slik at styrevinkel på -50 % vil si rett frem.

3.2.11 Vurdering av kjøretøyets tilstand

Jeg har vurdert personbilen til å ha vært i god teknisk stand før ulykken.

(...)

Etter mottak av politidokumentene, og intern vurdering, avsto foretaket kravet under dekningene 9.10.24. Dette under henvisning til forsettlig fremkalt skade, jf. bal. § 7 og fal. § 13-8. Det ble opplyst om klagemulighetene.

I politidokumentene var det også inntatt en rapport etter telefonsamtale med vitne A 1.11.24, hvor det bl.a. sto:

Utdjupende om bilens rørsler før ulykka

A forklarte at det heile skjedde så fort at det er vanskeleg for han å seie så mykje meir. Han la berre merke til at bilen gjorde ein litt "rar bevegelse" på venstre side av køyrefeltet (sett i nordgåande/ hans køyreretning, (...), før den svinga brått mot høgre og inn i lastebilen. Det var ikkje slik at han hadde observert bilen sjangle over tid. Han la berre merke til noko rart i eit "millisekund" før den svinga inn i vegbanen og råka lastebilen. (...)

Han fortel at då politiet undersøkte staden, oppdaga dei at det var (tilsarende farge som forsikredes bil) på

autovernet på høyre side av vegen i sørgående køyreretning. Då fekk han ein tanke om at den rare bevegelsen han såg bilen gjorde før samanstøyt, kunne vere at bilen fyrst hadde vore bort i autovernet for deretter å svinge brått motsett veg og inn i lastebilen.

Han såg ikkje sjølv at bilen var i autovernet, men trur absolutt det kan vere ein årsak til ulukka, ut i frå det han observerte like i framkant. Han hugsar at han også oppgav dette som ein mogleg årsak til ulukka i si forklaring til politiet på staden, i tillegg til at ho kunne ha gjort det med vilje. Det kan sjølvstendig ikkje utelatast. (...)

I klagen til Finansklagenemnda av 26.11.24 fremgår at forsikrede:

hadde sitt første selvmordsforsøk ved tablettintox i slutten av april 2023. Hun hadde da slitt med depresjon over en lengre periode, uten at hun opplevde å bli tatt på alvor i spesialisthelsetjenesten. Hun skrev avskjedsbrev til sin familie, hvor hun ga uttrykk for at «hertet mitt har gått i stykker, eg klar ikkje mer. (...) Eg ligg i kjellarstova».

I klagen ble det videre opplyst at:

Etter dette selvmordsforsøket ble hun frivillig innlagt på Distriktpsikiatrisk senter (DPS) ...

... Hun fikk da med seg sin journal. Ved gjennomgang av journalen fikk hun en kraftig reaksjon på innholdet, da hun ble redd for at hun aldri ville bli frisk. Hun reiste så til (...), med planer om å ta livet sitt ved å ta flere tabletter med Ibux og kutte seg på håndleddet. Denne planen ble imidlertid aldri gjennomført i det (forsikrede) bestemte seg for å leve. Hun reiste hjem og ble frivillig innlagt på DPS. Derfra ble hun utskrevet den 20.06.2024.

I tiden etter gikk (forsikrede) til jevnlig samtaler hos DPS, og opplevde en klar forbedring i sine symptomer. I tiden frem mot ulykken (...), hadde hennes psykiske helsetilstand svinget opp og ned. Hun ble imidlertid ikke vurdert som aktiv suicidal. Sikrede har vært involvert i prosessen med DPS, og ektefellene hadde før ulykken mange samtaler om hvordan (forsikrede) følte seg. (Forsikrede) ga i samtaler dem imellom klart uttrykk for at hun hadde mye å leve for og ønsket å leve.

Foretaket skrev 20.12.24, i melding innkommet til sekretariatets saksbehandlingssystemer kl. 11:03, at:

Da det ikke er henvist til reglene om identifikasjon i e-post om bortfall av erstatning, er (foretaket) enig i at foretaket ikke kan påberope seg avkortning når det gjelder førerulykkesforsikringen. Denne vil gjøres opp.

Sekretariatet videresendte meldingen til klagers advokat kl. 12:51.

I melding innkommet i systemene kl. 14:29 skrev foretaket:

Beklager. Dette gikk nok litt for fort. Under førerulykkesforsikringen er det ikke en identifikasjonsproblemstilling. Det er derfor ikke grunnlag for å gjøre opp skaden. Jeg vil sende et fullstendig tilsvare i dag.

Klagers advokat sendte en e-post til klager 20.12.24 kl. 15:46:

(...)

I forlengelsen av dette har saken som gjelder ulykkesforsikringen og førerulykkesforsikringen tatt en ny vending, hvor (foretaket) nå har snudd. De har bekreftet at de vil utbetale oppgjør under disse forsikringene også, slik at du nå får fullt oppgjør. (...)

Jeg har ferie frem til 6. januar, men leser og svarer på e-post.

Du får beskjed fra meg når det er noe nytt fra (foretaket).

Sekretariatet mottok klagesvar 20.12.24 kl. 15:49.

Foretaket skrev direkte til klagers advokat samme dag kl. 16:25:

(...) Når det gjaldt ulykkesforsikringene, sendte jeg et kort svar der jeg sa at (foretaket) ville gjøre opp disse da det ikke var varslet identifikasjon (i likhet med kaskoskaden). Dette gikk litt fort og bygger på feil juss. Identifikasjon er ikke en problemstilling når det gjelder ulykkesforsikringer. Jeg gjør derfor oppmerksom på at også avslag under disse deknningene opprettholdes. (...)

Jeg beklager sterkt dette, men går ut fra at din klient ikke har innrettet seg på dekningstilsagnet sendt FinKN.
(...)

Klagers advokat mente at foretaket var bundet av ansvarserkjennelsen, jf. e-post fra samme dag kl. 16:47.

Sekretariatet sendte kopi av meldingen sendt kl. 14:29 og klagesvaret mandag 23.12.24 kl. 11:15.

I brev 6.1.25 skrev klagers advokat:

Foretakets tilbakekall ble fremsatt i min siste arbeidstime før jul. På dette tidspunktet var det verken mulig eller tilrådelig å informere sikrede om endringen. Dette av hensyn til egen ferieavvikling, men også av hensyn til at sikrede skulle feire jul uten sin kone for første gang. Det var ikke aktuelt å kontakte han rett før jul med en slik beskjed. Sikrede ble informert om tilbakekallet i dag, den 06.01.2025.

Et annet foretak aksepterte hendelsen som ulykke i april 2025.

Klager har i det vesentlige anført at foretaket ikke i tilstrekkelig grad har sannsynliggjort at ulykken skyldes en forsettlig handling fra forsikredes side, men at det var tale om et uhell. Hun hadde kun hatt ett selvmordsforsøk tidligere, og dette skjedde mer enn ett år før ulykken skjedde. Hun fikk hjelp hos DPS, som vurderte at hun ikke var aktivt suicidal før ulykken. Hun viste heller ingen tegn til suicidalitet i tiden før ulykken, og var i bedring. Hun hadde i helgen vært på besøk hos familie, som var en svært positiv opplevelse for henne. I motsetning til tidligere, hadde hun ikke skrevet noe avskjedsbrev til familien. Lappen på mobildekselet var en «oppskrift» på hvordan hun skulle takle tunge tanker, og ikke et avskjedsbrev. I tillegg er det helt utelukket at hun ville ha risikert livet til hunden. I samme retning taler at hun kun holdt en jevn fart på 78-75 km/t før kollisjonsøyeblikket. Vitnet A mente det fremstod som mest sannsynlig at trafikkulykken skyldtes at hun av en eller annen grunn mistet kontroll på bilen, jf. at hun skjente ut mot autovernet før ulykken. Samlet sett fremstår hendelsen mer som en ulykke, enn et selvmord, sml. FSN-4184. Ulykken kan like gjerne skyldes at hun mistet kontroll over bilen i det hun holdt på å ta på seg setebeltet. Til slutt vises det også til at et annet foretak har akseptert hendelsen som en ulykke, og utbetalt iht. reiseforsikring.

Klager har også anført at foretaket er bundet av sine dekningstilsagn til Finansklagenemnda den 20.12.24. Vilklårene for utvidet tilbakekallsrett etter re integra-regelen i avtaleloven § 39 er ikke oppfylt. I Woxholt, Avtalerett, 7. utgave 2009 s. 87, fremgår det at regelen gjelder som «en sikkerhetsventil for de helt spesielle tilfeller». Det er videre antatt at re integra-regelen ikke kommer til anvendelse i kommersielle forhold, jf. Woxholt s. 87-88. Sakens alvorlige karakter og styrkeforholdet mellom partene taler for at foretaket er bundet. Foretaket har påstått at dødsfallet skyldes selvmord. Dette er en svært stigmatiserende og uforståelig anklage, som klager er sterkt uenig i. Han har siden mottak av avslagsbrevet opplevd prosessen og dialogen med foretaket som belastende, og han ble av denne grunn svært lettet da han mottok beskjed om fullt oppgjør den 20.12.24. Videre skyldes tilbakekallet en ren misforståelse og uriktig lovanvendelse på foretakets hånd. I FinKN-2015-297 kom nemnda under noe tvil til at foretaket var nærmest å bære risikoen for feil, selv om tilbakekallet skjedde etter kun to dager. Klager har innrettet seg etter dekningstilsagnet i ca. to uker. I lys av det strenge profesjonsansvaret og foretakets særlige stilling, må en forbruker på generelt grunnlag kunne stole på foretaket når det erklærer at en forsikring vil «gjøres opp».

I tråd med nyere praksis fra Finansklagenemnda, har klager krevd dekning av hans utgifter til advokat ved medhold.

Foretaket har i det vesentlige anført at det er tilstrekkelig sannsynliggjort at ulykken var et forsettlig fremkalt selvmord. I medhold av fal. § 13-8 og forsikringsvilkårenes pkt. 11.6.6 er

foretaket derfor ikke ansvarlig.

Når det gjelder tilbakekallet, er det antatt at re integra-regelen i utgangspunktet ikke kommer til anvendelse i kommersielle forhold, men Finansklagenemnda har i flere saker likevel foretatt en konkret vurdering, hvor det bl.a. er lagt vekt på tiden som er gått fra dekningstilsagn til tilbakekall. Det er på det rene at dekningstilsagnet skyldtes en ren feil fra foretakets side. Foretaket mener likevel at det ikke er bundet av tilsagnet. I vurderingen må det legges stor vekt på at tilbakekallet skjedde samme dag som tilsagnet ble gitt. I aktuelle sak er det heller ikke opplysninger om at klager har foretatt noen disposisjoner i tillit til dekningstilsagnet. At klagers advokat valgte å ikke videreformidle tilbakekallelsen til klager før etter vel 2 uker, kan ikke lastes foretaket.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet er om det er sannsynlighetsovervekt for at forsikrede tok selvmord, jf. fal. § 13-8 første ledd. Videre om foretaket kan trekke tilbake en ansvarserkjennelse, sml. reglene om «re integra» i avtaleloven avtl. § 39.

Nemnda ser først på spørsmålet om det er sannsynlighetsovervekt for at forsikrede tok selvmord, jf. fal. § 13-8 første ledd.

Fal. § 13-8 første ledd første punktum fastsetter at foretaket ikke er ansvarlig dersom forsikrede «forsettlig» har «fremkalt forsikringstilfellet». Etter annet punktum er foretaket likevel ansvarlig dersom forsikrede «på grunn av alder eller sinnstilstand ikke kunne forstå rekkevidden av sin handling.» Videre følger det av tredje punktum at foretaket ved ulykkesforsikring kan ta forbehold om at det ikke svarer for selvmord eller forsøk på selvmord som følge av sinnslidelse.

I aktuelle sak har foretaket tatt slikt forbehold som loven åpner for, jf. hhv. vilkårspkt. 6.10 og 11.6.6. Unntaket for alder eller sinnstilstand er ikke er løftet av partene, og nemnda legger derfor til grunn at dette ikke er aktuelt.

Det er foretaket som må sannsynliggjøre at forsikrede tok selvmord. Det er tilstrekkelig med alminnelig sannsynlighetsovervekt, jf. HR-2016-2579-A.

Klager har anført at det ikke er sannsynliggjort at forsikrede tok selvmord og blant annet vist til at hun ikke viste tegn til suicidalitet i tiden før ulykken, at hun aldri ville risikert hundens liv, og at hun av en eller annen grunn mistet kontroll på bilen, jf. at hun skjente ut mot autovernet før ulykken.

Argumentene til klager trekker i retning av at forsikrede ikke tok selvmord. Dokumentasjonen viser imidlertid også at forsikrede hadde en relativt nylig historikk med flere selvmordsforsøk, og at hun hadde inntatt større mengder av flere medisiner som hadde en dempende effekt på sentralnervesystemet. Videre er det dokumentert at det ikke var noe feil med bilen, at det var tale om en rett strekning med god sikt, men at forsikrede likevel brått kjørte inn i lastebilen uten å bremse, samt at hun ikke brukte setebelte.

Slik saken er opplyst, finner nemnda etter en konkret vurdering at det fremstår som mer sannsynlig at sammenstøtet med den andre bilen var forsettlig, enn at det ikke var det. Foretaket har etter nemndas syn i tilstrekkelig grad sannsynliggjort at det var tale om selvmord.

Etter fal. § 13-8 første ledd er foretaket ikke ansvarlig dersom den forsikrede forsettlig har fremkalt forsikringstilfellet. Det innebærer at hele ansvaret faller bort når forsikrede har tatt selvmord, og klager har ikke rett til utbetaling.

Saken reiser også spørsmål om foretaket kan trekke tilbake ansvarserkjennelsen av 20.12.24, sml. reglene om re integra i avtaleloven (avtl.) § 39.

Foretaket sendte melding til Finansklagenemnda 20.12.24, som deretter videresendte dette til klager, der foretaket feilaktig la til grunn at det ikke kunne påberope avkortning under ulykkesforsikringene da det ikke var henvist til reglene om identifikasjon i e-post om bortfall av erstatning. Foretaket uttalte deretter at sakene ville gjøres opp.

Spørsmålet er om en utvidet tilbakekallsrett etter re integra-regelen i avtl. § 39 tilsier at foretaket kan trekke løftet/ansvarserkjennelsen tilbake.

Tilbakekall etter re integra-regelen forutsetter at to vilkår er oppfylt; det må foreligge "særlige grunner" og i tillegg kreves det at adressaten ikke har "innrettet seg" etter løftet. I forarbeidene til avtaleloven fremgår det at det må dreie seg om en innrettelse som "ikke uten skade eller uleilighet kan omgjøres". Det at adressaten har innrettet seg rent psykologisk er ikke tilstrekkelig, og skuffelse over at det ikke blir noe av en attraktiv avtale er ikke nok, jf. Rt-2012-1904 avsnitt 53. Ved vurderingen av om det foreligger "særlige grunner" for at tilbakekall skal tillates, skal det foretas en "bred, skjønnsmessig vurdering", se HR-2017-1782-A avs. 29. Det er en nær sammenheng mellom vilkårene, slik at de i noen grad må ses i sammenheng, jf. Rt-2012-1904 avsnitt 51.

Tilsvarende spørsmål er behandlet av nemnda i en rekke saker, jf. blant annet 2023-375 (eierskifte), 2021-1116 og 2016-256. I 2015-297 (skade), kom nemnda under tvil til at foretaket var bundet av sitt dekningstilsagn, selv om tilbakekallet ble sendt etter kun to dager. Dette ble også resultatet i 2024-69, der tilbakekallet skjedde etter 8 dager.

I disse to avgjørelsene fremgår at «det er antatt at re integra-regelen ikke kommer til anvendelse i kommersielle forhold, jf. Woxholt s. 87-88». I 2024-69 heter det videre at «Nemndspraksis har derfor lagt til grunn at et forsikringsselskap ikke kan påberope seg regelen mot en forsikringstaker i en situasjon hvor tilbakekallet skyldes en ren misforståelse på selskapets hånd, jf. FinKN 2015-297 og 2018-038.»

Uttalelsen synes å utelukke bruk av re integra i tilfeller, som det foreliggende, der tilbakekallet skyldes en ren misforståelse på foretakets hånd. Det fremgår imidlertid av de to avgjørelsene at en slik oppsummerende regel ikke har tilstrekkelig støtte i rettskildene det henvises til. I begge avgjørelsene foretas det en helhetsvurdering, og i 2015-297 kom nemnda under tvil til at det ikke var grunnlag for tilbakekall.

På denne bakgrunn forstår nemnda praksis slik, at det ikke er tale om noen generell regel om at foretakene ikke kan påberope regelen der tilbakefallet skyldes en ren misforståelse. Dette underbygges også av 2018-038, der nemnda uttale at:

[...] Ordlyden i bestemmelsen sonderer ikke etter hva slags avtale det gjelder, og Bråthen antar i sin artikkel «Tilbakekall av løfter etter re integra-regelen- særlig med henblikk på kommersielle kontrakter» i Selskap, kontrakt, konkurs og rettskilder: Festskrift til Mads Henry Andenæs, s. 21-34 – (FEST-2010-mha-21) at den i prinsippet er relevant også for kommersielle forhold. Hovedregelen er likevel ifølge oe Woxholt s. 87-88 at re integra-regelen ikke kommer til anvendelse i kommersielle forhold, og nemnda antar at det skal mye til for at et forsikringsselskap skal kunne påberope seg regelen mot en forsikringstaker i en situasjon hvor tilbakekallet skyldes en misforståelse på selskapets hånd. [...]

Det legges etter dette til grunn at det er en åpning for anvendelse av tilbakekallsregelen også når det er tale om en ren misforståelse på foretakets hånd, men at «det skal mye til» for at man kan anvende regelen i foretakets favør.

I aktuelle sak opplyste foretaket klagers advokat om tilbakekallet 20.12.24, men klagers advokat har opplyst at klager ikke ble informert om dette før 6.1.25. Bakgrunnen for dette var ferieavvikling og av hensyn til at klager skulle feire jul uten sin kone for første gang. Selv om det er

forståelig at advokaten valgte å vente med å meddele klager dette, av hensyn til klagers personlige forhold, kan dette etter nemndas syn ikke være foretakets risiko. Når klager er representert ved advokat, må melding til denne være avgjørende for når tilbakekallet kom til klagers kjennskap.

Når det gjelder anførselen om at det var advokatens siste arbeidstime før jul, bemerkes det at advokaten rakk å svare foretaket før egen ferie. Å varsle eller evt. sette klager/klient i kopi behøvde heller ikke ta særlig tid. På denne bakgrunn finner nemnda at dette ikke kan tillegges avgjørende vekt.

Klager selv fikk beskjed av sin advokat om foretakets ansvarserkjennelse under 45 minutter før foretaket sendte varsel om feilen/tilbakekallet til advokaten (15:46 vs. 16:25). Selv om det legges til grunn at vurderingen skal kobles til når advokaten først mottok ansvarserkjennelsen, dvs. tidligst kl. 12:51, har det kun gått omtrent 3,5 timer før foretaket meddelte at denne berodde på en feil.

Etter nemndas syn har det gått såpass kort tid, at det er vanskelig å se at klager har kunnet innrettet seg på en slik måte at dette taler mot gyldig tilbakekall. Som nevnt over er det ikke tilstrekkelig at adressaten psykologisk har innrettet seg, og skuffelse over at det ikke blir noe av en attraktiv avtale er heller ikke nok, jf. Rt-2012-1904 avsnitt 53.

Slik nemnda ser det vil det ikke være noe rom igjen for en tilbakekallsregel i denne typen avtaleforhold, om ikke et foretak gyldig kan tilbakekalle en feilaktig ansvarserkjennelse innen ca. 45 minutter eller 3,5 timer, når det ikke er tale om noen rettslig relevant innrettelse. Etter nemndas syn er det ikke grunnlag for en så streng tolkning.

På denne bakgrunn, og etter en konkret helhetsvurdering, finner nemnda at foretaket kunne trekke tilbake ansvarserkjennelsen.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Barbro Paulen (bransjerepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).